

พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อการเลือกตั้ง

ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565

ศึกษาเฉพาะกรณี แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

Political Behavior of Bangkok Residents in the 2022 Bangkok Gubernatorial Election: A Case Study of BangBamru Subdistrict, Bang Phlat District, Bangkok.

ช่อทิพย์ กิจสมัย^{1*}, สุริยะ ประภายสาธก²

¹⁻²มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, ประเทศไทย

Chorthip Kitsamai¹ and Suriya Prapysatok²
¹⁻²Suan Sunandha Rajabha University, Thailand
✉ : * s64563825014@ssru.ac.th
(* Author Corresponding Email)

Received: 26 July 2025; Revised: 19 September 2025; Accepted: 22 September 2025
© The Author(s) 2026

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) ความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานครกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 2) พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ คือ ประชาชนในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จำนวน 392 ท่าน เป็นการเก็บข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุ 36 – 45 ปี การศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพรับราชการ/ รัฐวิสาหกิจ และมีรายได้ไม่เกิน 15,000 บาท สถานภาพสมรส มีความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานครกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านการลงคะแนนเลือกตั้ง ด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ด้านสนับสนุนพรรคการเมือง และด้านการเข้าไปเป็นแนวร่วมทางการเมือง ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 การวิเคราะห์พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร พบว่า สื่อสังคมออนไลน์ เช่น facebook, Twitter หรือ X, Instagram, google, Youtube, Tiktok, Line เป็นต้น เป็นสื่อที่ประชาชนใช้ติดตามข่าวสารทางการเมืองมากที่สุด และรองลงมาคือ สื่อโทรทัศน์ และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองมีความสัมพันธ์กับ

พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565

คำสำคัญ: พฤติกรรมทางการเมือง, การเลือกตั้ง

Abstract

This study aimed to: (1) examine public opinions on the political behavior of residents in Bang Bamru Subdistrict, Bang Phlat District, Bangkok, in relation to the 2022 Bangkok Gubernatorial Election, and (2) analyze their political news consumption behavior. A quantitative research design was employed, with a sample of 392 residents. Data were collected through a structured questionnaire. The findings revealed that most respondents were female, aged 36–45, held a bachelor’s degree, worked in government or state-owned enterprises, had a monthly income not exceeding 15,000 baht, and were predominantly married. Overall, their opinions on political behavior were at a moderate level. The most prominent behaviors, ranked from highest to lowest, were voting, following political news, participating in general elections, supporting political parties, and engaging in political movements. Personal factors such as age, education, occupation, and marital status were significantly associated with political behavior. In terms of political news consumption, social media platforms—including Facebook, Twitter (X), Instagram, Google, YouTube, TikTok, and Line—were the most frequently used sources, followed by television. Furthermore, political news consumption was found to be significantly related to political behavior during the 2022 Bangkok Gubernatorial Election.

Keyword: Political Behavior, Election

1. บทนำ

กรุงเทพมหานครเป็นเมืองหลวงของประเทศไทยที่มีสถานะเป็นองค์กรปกครองรูปแบบพิเศษตามพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2528 โดยมีผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ทำให้การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นกลไกทางการเมืองที่สะท้อนความคิดเห็นและพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนได้อย่างชัดเจน ทั้งยังเป็นการเลือกตั้งที่มีความสำคัญต่อทิศทางการพัฒนาของเมืองหลวงโดยตรง

จากการเลือกตั้งในอดีต ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่สังกัดพรรคการเมือง โดยเฉพาะพรรคประชาธิปัตย์ซึ่งสามารถครองตำแหน่งได้หลายสมัยติดต่อกัน แสดงให้เห็นว่าประชาชนในอดีตให้ความสำคัญกับผู้สมัครที่มีพรรคการเมืองสนับสนุน เนื่องจากมีความพร้อมด้านนโยบายและทีมงานที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม การเลือกตั้งครั้งที่ 11 เมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2565 ได้สร้างจุดเปลี่ยนสำคัญ เมื่อ นายชัชชาติ สิทธิพันธุ์ ผู้สมัครอิสระ ได้รับชัยชนะด้วยคะแนนเสียงกว่า 1.38 ล้านเสียง ซึ่งเป็นสถิติสูงสุดในประวัติศาสตร์ แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงเชิงพฤติกรรมและทัศนคติของประชาชนต่อการเมือง

การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวสัมพันธ์กับบริบททางสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนไป โดยเฉพาะบทบาทของสื่อสังคมออนไลน์ที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการหาเสียง การเผยแพร่ข้อมูล และการสร้างภาพลักษณ์ผู้สมัคร ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น และมีปฏิสัมพันธ์ทางการเมืองได้สะดวก และรวดเร็วมากขึ้น ขณะเดียวกันก็เกิดปัญหาการแพร่กระจายของข่าวสารที่ไม่ผ่านการตรวจสอบและการโต้เถียงทางการเมืองในโลกออนไลน์ ซึ่งล้วนมีผลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้งและการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน

การศึกษาพฤติกรรมการเลือกตั้งจึงเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งในมิติของปัจจัยส่วนบุคคลที่มีอิทธิพลต่อ การตัดสินใจและทัศนคติ ตลอดจนมิติของปัจจัยเชิงสถาบัน เช่น กติกาหรือวิธีการเลือกตั้งที่เปลี่ยนแปลงไป การศึกษาครั้งนี้จึงมุ่งเน้นกรณีพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร เพื่อทำความเข้าใจ พฤติกรรมทางการเมืองและการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชน ซึ่งผลการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็น แนวทางในการวิเคราะห์การมีส่วนร่วมทางการเมือง และคาดการณ์แนวโน้มพฤติกรรมทางการเมืองของ ประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นต่อพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานครกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565
2. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัดกรุงเทพมหานคร จำแนกตามสื่อในช่องทางต่าง ๆ

3. กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนใน พื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ที่เกี่ยวข้องกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 โดยใช้แนวคิดพฤติกรรมทางการเมือง (Political Behavior) เป็นกรอบแนวคิดหลัก ซึ่ง ประกอบด้วยพฤติกรรมมีส่วนร่วมในทางการเมือง 5 ด้าน ได้แก่ การไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป, การลงคะแนนเลือกตั้ง, การเข้าไปเป็นแนวร่วมทางการเมือง, การสนับสนุนพรรคการเมือง, การติดตามข้อมูล ข่าวสารทางการเมือง

รวมถึงการศึกษาพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองจากสื่อต่าง ๆ โดยเน้น สื่อสังคมออนไลน์ และ สื่อโทรทัศน์ และศึกษาความสัมพันธ์ของ ปัจจัยส่วนบุคคล (เช่น อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และ สถานภาพสมรส) กับพฤติกรรมทางการเมือง

การวิจัยใช้แนวทางเชิงปริมาณในการวิเคราะห์ โดยมีตัวแปรต้นคือลักษณะทางประชากรศาสตร์ และ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง และตัวแปรตามคือพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565

4. สมมติฐาน

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับ พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565
2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชนจากสื่อสังคมออนไลน์และสื่อโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565

5. ทบทวนวรรณกรรม

ความหมายของการสื่อสารทางการเมือง

การสื่อสารทางการเมือง คือ กระบวนการส่งข้อมูลข่าวสารถึงกันระหว่างรัฐบาลกับประชาชนหรือสังคม ซึ่งเป็นกิจกรรมทุกอย่างทั้งการพูด การเขียน และรวมไปถึงเรื่องอื่น ๆ เช่น การแต่งกาย สัญลักษณ์ ทั้งวัจนกรรมและอวัจนกรรมเพื่อให้ได้รับการยอมรับ เสนอแนะ วิพากษ์วิจารณ์ในเนื้อหาสาระของข้อมูลข่าวสารที่ถ่ายทอดออกสู่ประชาชนได้รับการติดต่อสื่อสารทางการเมืองเป็นหน้าที่อันสำคัญยิ่งของระบบการเมือง (Political System) เนื่องจากการติดต่อสื่อสารนั้นถือเป็นการเชื่อมโยงส่วนต่าง ๆ ของระบบเข้าด้วยกัน ดังนั้น การทำหน้าที่ในส่วนต่าง ๆ ของระบบการเมืองจะต้องผ่านขั้นตอนการสื่อสารก่อนจึงจะกล่าวถึงการสื่อสารทางการเมือง เพื่อสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับการสื่อสารทางการเมืองต่อไป

ความหมายของการเลือกตั้ง

การเลือกตั้ง คือ กระบวนการและกิจกรรมทางการเมืองที่แสดงออกถึงการมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนผู้เป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตย ทั้งบทบาทในแง่การกำหนดตัว ผู้บริหารประเทศและการแสดงบทบาทตามเจตนารมณ์ ในการส่งเสริมสนับสนุนการบริหารประเทศของผู้มีอำนาจปกครองด้วยการไปออกเสียงเลือกตั้งผู้แทนของตนเพื่อทำหน้าที่ในรัฐสภาและในรัฐบาลหรือเป็นการที่ประชาชนได้ แสดงออกซึ่งมีส่วนร่วมทางการเมือง (political participation) โดยการออกเสียง (voting) ลงคะแนนเลือกตัวแทนของเขาตามความเห็นโดยอิสระว่า จะเลือกผู้ใดเป็นตัวแทนของตนไปใช้อำนาจอธิปไตย ทั้งในทางนิติบัญญัติและการบริหารกิจการของประเทศผู้ที่ได้รับการเลือกตั้งนั้น จะเป็นผู้ที่สมัครใจเสนอตัวเข้ามาให้ประชาชนเลือก และผู้ที่ได้รับการเลือกด้วยคะแนนเสียงส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับว่าเป็นผู้แทนของประชาชนทั้งหมดมีสิทธิตามที่ได้รับมอบหมายจากประชาชน

ความหมายของพฤติกรรมทางการเมือง

พฤติกรรมทางการเมืองเป็นการแสดงออกทางการเมือง ซึ่งจะมีผลก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง ดังนั้นพฤติกรรมทางการเมืองจึงเกี่ยวข้องกับกิจกรรมทางการเมือง เช่น การเข้าไปมีส่วนร่วมในทางการเมืองในระดับต่าง ๆ การไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง การช่วยพรรคการเมืองหาเสียง การลงสมัครรับเลือกตั้ง การเดินขบวนหรือแสดงออกซึ่งการคัดค้านรัฐบาล การเลือกพรรคการเมืองที่เห็นว่าดีที่สุด การเลือกอุดมการณ์ทางการเมืองที่เห็นว่าดีที่สุด รวมไปถึงพฤติกรรมของผู้นำการเมือง เป็นต้น พฤติกรรมทางการเมืองที่มีลักษณะเด่น คือ การมีส่วนร่วมทางการเมือง

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมทางการเมืองสามารถแบ่งเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ปัจจัยภายนอก หรือปัจจัยทางสิ่งแวดล้อมในบริบทต่าง ๆ เช่น บริบท สังคม เศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม เป็นต้น และปัจจัยที่สอง คือ ปัจจัยที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคล ที่ถูกกระทบจากสิ่งเร้า การรับรู้ ทศนคติ ความเชื่อ เป็นต้น ซึ่งปัจจัยเหล่านี้มีผลต่อการตัดสินใจในการมีส่วนร่วมทางการเมืองมากขึ้นน้อยแตกต่างกันออกไป

รูปแบบพฤติกรรมทางการเมือง

ระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงทัศนคติและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ ซึ่งการมีส่วนร่วมทางการเมืองก็เป็นรูปแบบหนึ่งของพฤติกรรมทางการเมืองระบบประชาธิปไตย โดยรูปแบบของพฤติกรรมทางการเมืองอาจแบ่งได้ด้วยเกณฑ์หลายประเภท เช่น การแบ่งเป็นการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบสมัครใจ (Voluntary Participation) การมีส่วนร่วมแบบระดม (Mobilized Participation) หรือแบ่งเป็นพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองเป็นแบบที่ถูกกฎหมายและแบบที่ผิดกฎหมาย หรือแบ่งออกเป็นพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบสันติกับการใช้ความรุนแรง หรือแบ่งออกเป็นการมีส่วนร่วมแบบปกติ (Conventional Participation) กับการมีส่วนร่วมแบบไม่ปกติ (Unconventional Participation) หรืออาจจะแบ่งออกตามประเภทของกิจกรรมซึ่ง รสลิน ศิริยะพันธุ์ และคณะ (2565) ได้กำหนดรูปแบบพฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยยึดตามประเภทของกิจกรรมเฉพาะพฤติกรรมที่เรียกว่า พฤติกรรมการมีส่วนร่วมทางการเมืองแบบปกติ (Conventional Participation) ดังนี้

1. การให้ความสนใจติดตามข่าวสารทางการเมือง
2. การไปใช้สิทธิเลือกตั้ง
3. การเป็นสมาชิกกลุ่ม/สมาคม องค์กรทางการเมือง
4. การให้คำวิพากษ์วิจารณ์ต่อการดำเนินการของพรรคการเมืองและรัฐ
5. การให้การสนับสนุนพรรคการเมือง

6. วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร จำนวนทั้งสิ้น 17,466 คน (สำนักงานเขตบางพลัด ณ เดือนธันวาคม 2565) อายุตั้งแต่ 18 ปีขึ้นไป กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน 392 คน โดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างของยามานะ (Taro Yamane 1967)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็น แบบสอบถามเกี่ยวกับการพฤติกรรมทางการเมือง ได้แก่ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ด้านการลงคะแนนเลือกตั้ง ด้านการเข้าไปเป็นแนวร่วมทางการเมือง ด้านการสนับสนุนพรรคการเมือง และด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมือง

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ทำการเก็บข้อมูลภาคสนาม โดยเก็บข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ประมวลข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน One way Anova และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Correlation Coefficient) เพื่ออธิบายและเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างตัวแปรต้น คือ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้เฉลี่ยต่อเดือน และสถานภาพสมรส กับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ศึกษาเฉพาะกรณี แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร ได้แก่ ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ด้านการลงคะแนนเลือกตั้ง ด้านการเข้าไปเป็นแนวร่วมทางการเมือง ด้านการสนับสนุนพรรคการเมือง และด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง และ พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่ แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร

7. ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 โดยผู้วิจัยได้ทำการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร นั้น ทำให้ทราบถึงความคิดเห็นของประชาชนและพฤติกรรมทางการเมืองที่มีส่วนในการตัดสินใจเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 สรุปได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรสของประชาชนในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานคร มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565

2. พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองทางสื่อสังคมออนไลน์ และสื่อโทรทัศน์ของสถานีต่าง ๆ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565

3. พฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานครกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565 มีด้วยกัน 3 ด้าน คือ

3.1. ด้านการลงคะแนนเลือกตั้ง ประชาชนมีความต้องการเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่เป็นคนซื่อสัตย์ สุจริต ต่อประชาชนและสังคม ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครที่เข้ามาทำหน้าที่ต้องเป็นผู้นำที่ทำคุณประโยชน์ต่อชุมชน และประชาชนยังให้ความสำคัญต่อการไปเลือกตั้งในครั้งนี้ด้วยการเตรียมความพร้อม มีการตรวจสอบรายชื่อ สถานที่เลือกตั้งก่อนถึงวันเลือกตั้งและก่อนการเดินทางไปใช้สิทธิเลือกตั้ง อีกความคิดเห็นที่น่าสนใจคือประชาชนนั้น ให้ความสำคัญในการพิจารณาเลือกเสียงเลือกตั้งจากตัวบุคคลมากกว่าเลือกผู้สมัครที่มาจากพรรคการเมือง ซึ่งจากสถิติการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในอดีตที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าส่วนใหญ่นั้นผู้ที่ชนะการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครในแต่ละครั้งมักมาจากผู้สมัครที่สังกัดพรรคการเมือง แต่การเลือกตั้งในครั้งผู้ที่ชนะการเลือกตั้งคือผู้สมัครอิสระ ทำให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น และนโยบายของผู้สมัครก็เป็นปัจจัยสำคัญที่ประชาชนใช้ตัดสินใจในการเลือกผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร รวมถึงวิธีการหาเสียงของผู้สมัครแต่ละคน ประชาชนมีความต้องการมีส่วนร่วมในการกำหนด

นโยบายอีกด้วย และอีกหนึ่งปัจจัยที่มีผลในการลงคะแนนเลือกตั้งให้กับผู้สมัครคืออิทธิพลของหัวหน้าคณะแนบ
 หัวหน้าคณะแนบในพื้นที่เป็นที่รู้จักของประชาชนและสามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างใกล้ชิด ทำให้ประชาชน
 ลงคะแนนเสียงให้กับบุคคลที่หัวหน้าคณะแนบเหล่านั้นหาเสียงให้

3.2. ด้านการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ประชาชนให้ความสนใจต่อการติดตามข่าวสาร
 ทางการเมือง ข่าวสารเกี่ยวกับการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นอย่างมาก โดยแต่ละบุคคลมี
 ช่องทางการติดตามข่าว รับฟัง หาข้อมูลเกี่ยวกับการเมือง และการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ตาม
 ความสนใจหรือตามความสะดวกของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นช่องทางจากสื่อวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และสื่อ
 ออนไลน์ต่าง ๆ

3.3. ด้านการไปใช้สิทธิเลือกตั้งทั่วไป ประชาชนไปใช้สิทธิเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ.
 2565 ในครั้งนี้ เพราะเห็นว่าผู้สมัครรับเลือกตั้งเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ ประชาชนชนนั้นต้องการเลือก
 ผู้สมัครรับเลือกตั้งที่มีความรู้ ความสามารถ มีความเป็นผู้นำ และเชื่อมั่นว่าตนเองจะสามารถเลือกผู้ว่าราชการ
 กรุงเทพมหานครที่สามารถแก้ไขปัญหาของชาวกรุงเทพมหานครได้ ในขณะที่เดียวกันประชาชนออกไปใช้สิทธิ
 เลือกตั้งเพราะเป็นหน้าที่ของตน แสดงให้เห็นว่าประชาชนให้ความสำคัญกับสิทธิและหน้าที่ของตนเองอย่าง
 มาก ไม่จำเป็นจะต้องถูกชักชวนจากบุคคลใด และไม่ได้กลัวจะเสียสิทธิทางการเมือง แต่ต้องการที่จะเลือก
 บุคคลที่ชื่นชอบ มาทำงานในฐานะผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครคนต่อไป

3.4 พฤติกรรมการเปิดรับข่าวสารทางการเมืองของประชาชนในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด
 กรุงเทพมหานคร แสดงให้เห็นว่าปัจจุบันประชาชนในพื้นที่แขวงบางบำหรุ เขตบางพลัด กรุงเทพมหานครใช้
 สื่อสังคมออนไลน์ เช่น facebook, Twitter หรือ X, Instagram, google, Youtube, Tiktok, Line เป็นต้น ใน
 การรับข่าวสารเกี่ยวกับการเมือง พรรคการเมือง และการเลือกตั้ง มากกว่าสื่ออื่น ๆ ในส่วนของสื่อโทรทัศน์ยังมี
 ประชาชนติดตามข่าวสารเกี่ยวกับการเมืองและการเลือกตั้งอยู่ในระดับมากเนื่องจากเป็นสื่อที่เข้าถึงได้ง่าย
 รวดเร็ว ทันเหตุการณ์ และหลากหลาย สำหรับช่องทางสื่ออื่น ๆ เช่น บุคคลในครอบครัว สื่อสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ
 เพื่อน,เพื่อนร่วมงาน รถประชาสัมพันธ์ สื่อวิทยุกระจายเสียง ญาติสนิท นักการเมือง เพื่อนบ้าน ข้าราชการ/
 พนักงานหน่วยงานของรัฐ ผู้นำชุมชน ตัวแทนกลุ่มพลังมวลชน อาจจะไม่ดึงดูดความสนใจ การพูดคุยกับบุคคล
 อื่นซึ่งไม่ใช่บุคคลที่มีความสนิทสนมหรือไม่มั่นใจอาจจะไม่มีการสนทนาเกี่ยวเรื่องการเมือง ไม่มีการแบ่งปัน
 หรือแสดงออกทางความคิดเห็นด้านการเมือง และนักการเมืองมากนัก การแลกเปลี่ยนข่าวสารด้านการเมืองให้
 บุคคลอื่นได้ฟังเป็นเรื่องที่มีความละเอียดอ่อน ความชอบที่แตกต่างกันเป็นเรื่องส่วนบุคคล มีโอกาสค่อนข้างสูง
 ที่เมื่อสนทนาเรื่องการเมืองแล้วจะทำให้เกิดความคิดเห็นที่ไม่ตรงกัน และบางกรณีอาจมีความขัดแย้งเกิดขึ้นได้
 สำหรับการรับสื่อจากกลุ่มบุคคลอย่างนักการเมือง ผู้นำชุมชน ตัวแทนกลุ่มพลังมวลชน และข้าราชการหรือ
 พนักงานหน่วยงานของรัฐ ประชาชนไม่ค่อยได้พบเจอกับคนกลุ่มนี้ และไม่ได้รู้จักเป็นการส่วนตัวกับคนกลุ่มนี้
 ทำให้มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับเรื่องการเมืองเป็นส่วนน้อย แต่จะได้ฟังบทความ บทสัมภาษณ์ ของคน
 กลุ่มนี้ผ่านทางสื่อโทรทัศน์และสื่อออนไลน์มากกว่า

8. อภิปรายผล

1. ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และสถานภาพสมรส มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมทางการเมืองมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชนมิได้เกิดขึ้นโดยอิสระ หากแต่ได้รับอิทธิพลจากลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคล ทั้งด้านประสบการณ์ชีวิต หน้าที่การงาน และบริบททางสังคม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Verba, Nie และ Kim (1978) ที่เสนอว่า ปัจจัยพื้นฐานของบุคคลมีผลต่อโอกาสในการมีส่วนร่วมทางการเมือง โดยเฉพาะกลุ่มประชาชนที่มีการศึกษาสูงหรือมีสถานภาพทางสังคมที่มั่นคง มักจะแสดงออกทางการเมืองอย่างชัดเจน และมีเป้าหมาย

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับงานของ ภาวัต พัฒนนิภากร (2563) ที่ศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองของกลุ่มชาติพันธุ์ในภาคเหนือ และพบว่าลักษณะประชากรศาสตร์ เช่น อายุและการศึกษา มีบทบาทสำคัญในการกำหนดระดับความสนใจและการเข้าร่วมกิจกรรมทางการเมืองในชุมชน

2. ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมเปิดรับข่าวสารทางการเมืองกับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน

ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมเปิดรับข่าวสารทางการเมืองผ่านสื่อสังคมออนไลน์และโทรทัศน์ มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการสื่อสารการเมืองในยุคดิจิทัลมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจและการแสดงออกของประชาชนมากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะในเขตเมืองที่มีการเข้าถึงเทคโนโลยีสูง ผลดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิดของ McCombs และ Shaw (1972) ในทฤษฎีวาระข่าวสาร (Agenda-Setting Theory) ที่ระบุว่า สื่อมีบทบาทในการกำหนดประเด็นสำคัญที่ผู้รับสารจะให้ความสนใจ ส่งผลต่อการตัดสินใจทางการเมืองของประชาชนในระบบประชาธิปไตย

ผลการวิจัยนี้ยังสนับสนุนข้อค้นพบของ โกมล ศรีทองสุข (2560) ที่ระบุว่า การเปิดรับข้อมูลข่าวสารทางการเมืองจากสื่อดิจิทัล ส่งผลให้ประชาชนเกิดการเปรียบเทียบ วิเคราะห์ และวิพากษ์วิจารณ์นโยบายหรือบุคคลทางการเมืองได้อย่างมีวิจารณญาณมากขึ้น

3. ลักษณะของพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชนในการเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565

พฤติกรรมทางการเมืองที่พบมากที่สุด คือ การลงคะแนนเลือกตั้งและการติดตามข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ประชาชนให้ความสำคัญกับคุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้สมัครมากกว่าสังกัดพรรคการเมือง ซึ่งเป็นแนวโน้มใหม่ที่สะท้อนการเปลี่ยนแปลงของค่านิยมทางการเมืองในเขตเมืองใหญ่ สอดคล้องกับผลการศึกษาโดย วีระศักดิ์ จินารัตน์ (2565) ที่พบว่า ความน่าเชื่อถือ ภาพลักษณ์ และบุคลิกภาพของผู้สมัครมีผลต่อการตัดสินใจลงคะแนนเสียงของคนรุ่นใหม่ในกรุงเทพมหานครอย่างชัดเจน

นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงการตื่นตัวทางการเมืองของประชาชน หลังจากเว้นว่างจากการเลือกตั้งระดับท้องถิ่นไปนานถึง 9 ปี โดยเฉพาะการเลือกตั้งในปี พ.ศ. 2565 ที่มีผู้สมัครอิสระชนะการ

เลือกตั้งเป็นครั้งแรกด้วยคะแนนสูงสุดเป็นประวัติการณ์ แสดงให้เห็นว่าประชาชนเริ่มตัดสินใจจากความสามารถและวิสัยทัศน์ของตัวบุคคล มากกว่าการยึดติดกับพรรคการเมือง ซึ่งสะท้อนแนวโน้มของการเมืองแบบยึดตัวบุคคล (Candidate-Centered Politics) ที่กำลังขยายตัวในสังคมไทย

9. ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น กกต. กรุงเทพมหานคร ควรส่งเสริมการให้ความรู้และสร้างความตระหนักเรื่องสิทธิหน้าที่ และพฤติกรรมทางการเมือง โดยเฉพาะในชุมชนเมือง ผ่านกิจกรรมรณรงค์ในสื่อสังคมออนไลน์ ซึ่งประชาชนมีการเปิดรับมากที่สุด
2. ผู้สมัครรับเลือกตั้งควรออกแบบนโยบายให้สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนในแต่ละเขตพื้นที่ และใช้ช่องทางสื่อสารที่หลากหลาย โดยเฉพาะสื่อดิจิทัล ที่สามารถเข้าถึงประชาชนได้อย่างรวดเร็วและทั่วถึง
3. สถาบันการศึกษาและองค์กรภาคประชาสังคมควรบูรณาการการเรียนรู้เกี่ยวกับการเมืองท้องถิ่น และกระบวนการเลือกตั้งเข้าสู่หลักสูตร เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมทางการเมืองตั้งแต่วัยเรียน

4. หน่วยงานราชการหรือองค์กรที่ทำงานด้านนโยบายสาธารณะควรนำข้อมูลจากงานวิจัยนี้ไปใช้ในการวางแผนกิจกรรมทางการเมืองและสื่อสารสาธารณะให้สอดคล้องกับลักษณะพฤติกรรมของประชาชนในพื้นที่เมืองหลวง

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป

1. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้ครอบคลุมเขตอื่น ๆ ในกรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมทางการเมืองในเขตเมืองชั้นในกับเขตชานเมือง และเพิ่มความแม่นยำของผลการวิเคราะห์
2. ควรศึกษาปัจจัยแวดล้อมอื่น ๆ เช่น อิทธิพลของโซเชียลมีเดีย แรงจูงใจทางเศรษฐกิจ หรือความเชื่อทางการเมือง ที่อาจมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการเลือกตั้ง เพื่อความเข้าใจที่ลึกซึ้งยิ่งขึ้น
3. ควรใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Methods) โดยเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์เชิงลึกหรือการสนทนากลุ่มร่วมกับข้อมูลเชิงปริมาณ เพื่อวิเคราะห์หามุมมอง แรงจูงใจ และปัจจัยภายในของผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
4. ควรศึกษาผลกระทบของพฤติกรรมการเลือกตั้งต่อการบริหารท้องถิ่นหลังการเลือกตั้ง เช่น ความพึงพอใจต่อผู้ว่าราชการที่ได้รับเลือก และการติดตามนโยบายที่เสนอไว้ช่วงหาเสียง เพื่อเชื่อมโยงผลลัพธ์ทางการเมืองกับพฤติกรรมของประชาชน

เอกสารอ้างอิง

จตุรงค์ ศรีสุมล. (2566). พฤติกรรมในการออกเสียงลงคะแนนเลือกตั้งสมาชิกสภากรุงเทพมหานครของผู้มีสิทธิ

- เลือกตั้งในพื้นที่เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].
 ณัฐพงศ์ บุญเหลือ. (2564). ความเคลื่อนไหวทางการเมืองและพฤติกรรมทางการเมืองเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
 2562 จังหวัดกาญจนบุรี. วารสารรามคำแหง ฉบับรัฐประศาสนศาสตร์, 4(1), 167–180.
- นันทวัชร โคตรรวงศ์, วิทยาธร ท่อแก้ว, และกานต์ บุญศิริ. (2564). การสื่อสารเพื่อสร้างความนิยมทาง
 การเมืองของว่าที่ผู้สมัครนายกองค์การบริหารส่วนตำบลดงชน จังหวัดสกลนคร.
 มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ปวีณนุช ยิ้มภักดี, และอัครศักดิ์ เพชรเลิศอนันต์. (2563). ปัจจัยในการลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง
 สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร วันที่ 24 มีนาคม พ.ศ. 2562: กรณีศึกษาจังหวัดปทุมธานี เขตเลือกตั้งที่ 4
 [รายงานวิจัย, มหาวิทยาลัยรังสิต].
- ปิยะรัตน์ สนแจ้ง. (2562). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร: ศึกษากรณี
 ประชาชนกรุงเทพมหานคร ปี พ.ศ. 2562 [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกริก].
- ศุทธิกานต์ มีจั่น. (2565). การเลือกตั้งผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2565. สืบค้น 25 ธันวาคม 2566
 จาก <http://www.wiki.kpi.ac.th>
- อรทัย กักผล. (2565). กรุงเทพมหานคร. สืบค้น 25 ธันวาคม 2566 จาก <http://www.wiki.kpi.ac.th>
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 (พิมพ์ครั้งที่ 2).
 ราชบัณฑิตยสถาน.
- พระสังฆาน เขมปญโญ (สายเนตร), พระสิริชัย ธรรมจาโร (สายสิงห์), สมนึก จันทร์โสภา, และศราวุธ ชันธิวัชชัย.
 (2565). การสื่อสารทางการเมือง. มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- พระอธิการวรวิมล สุเมโธ. (2563). พฤติกรรมของประชาชนในการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ.
 2562 ในจังหวัดนครราชสีมา เขตเลือกตั้งที่ 5 [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยรามคำแหง].
- ภวัต พัฒนนิภากร. (2563). รูปแบบพฤติกรรมทางการเมืองในระดับท้องถิ่นของกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่จังหวัด
 ภาคเหนือตอนล่าง 1 ภายใต้อิทธิพลของพลวัตทางการเมือง [วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัย
 มหาสารคาม].
- ยุทธพร อิสระชัย. (2550). รายงานการสังเคราะห์องค์ความรู้เกี่ยวกับขบวนการเคลื่อนไหวทางการเมืองในการ
 เมืองไทย ช่วง พ.ศ. 2547–2559. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- รัชฎากร เอี่ยมอำไพ, ธีชนันท์ อิศรเดช, และสุรพล สุขะพรหม. (2564). รูปแบบการพัฒนาทางการเมืองของ
 ประชาชนที่มีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกตั้งทั่วไป. วารสารสิรินธรปริทรรศน์, 22(2), 195–210.
- วรัญญา ประเสริฐ. (2559). การสื่อสารทางการเมืองในรายการคืนความสุขให้คนในชาติ: ศึกษาระหว่างปี พ.ศ.
 2557–2559 [วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].
- วีระศักดิ์ จินารัตน์. (2565). องค์ประกอบลักษณะบุคลิกภาพและภาพลักษณ์ส่วนบุคคลของนักการเมืองที่มีผล
 ต่อความไว้วางใจทางการเมืองและการไปออกเสียงเลือกตั้งของกลุ่มคนเจนเนอเรชัน X, Y และ Z ใน
 กรุงเทพมหานคร ประเทศไทย [วิทยานิพนธ์, มหาวิทยาลัยการจัดการและเทคโนโลยีอีสเทิร์น].

ศักดิ์สิน อุดมวิทยไพศาล, ยุภาพร ยุภาศ, และสัญญา เคนาภูมิ. (2562). *กรอบแนวคิดเชิงทฤษฎีพฤติกรรมทางการเมืองของประชาชน*. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

สกลรัตน์ สร้างสมวงษ์. (2557). *บทวิเคราะห์ระบบบริหารรัฐสภาและระบบการเลือกตั้งเพื่อปรับใช้กับระบบการเมืองของราชอาณาจักรไทย*. *จุลนิตี*, 11(6), 47-48.

สุदारัตน์ สุตสมบูรณ์. (2563). *การมีส่วนร่วมทางการเมืองของคนรุ่นใหม่ในระบอบประชาธิปไตยไทย*. วิทยาลัยเทคโนโลยีภาคใต้.

อาลี คาน. (2566). *นวัตกรรมการสื่อสารกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองวิถีใหม่*. *วารสาร มจร เลย์ปริทัศน์*, 4(2), 4-15.

เอกบุญ วงศ์สวัสดิ์กุล. (2557). *การเลือกตั้ง: ดัชนีชี้วัดความเป็นประชาธิปไตย*. เอกสารวิชาการส่วนบุคคล, วิทยาลัยศาสตร์ธรรมานุญ.

Pye, L. W. (1972). Introduction. In *Communication and political development*. Princeton University Press.